

Det japanske TV-teamet fra Nippon TV har gjort en rekke opptak og intervjuet flere hessdalinge som har sett UFO. Japaneserne hadde bistand fra Havik, Odd-Gunnar Rød og Aud Elin Kjærem fra UFO-Norge til opptaka i Hessdalen.

Hessdalen i japansk TV

UFO-fenomener i Hessdalen er stadig i sentrum for utenlandske TV-selskaper. Nylig var et japansk TV-team i Hessdalen og gjorde opptak. Program-

met blir sendt i september, og det er venta at 26 millioner japanere vil se det.

✶ Eli Sesseng

Nippon TV fra Japan har vært på flere steder i Norge, i de andre skandinaviske landa og i Storbritannia og USA, for å gjøre opptak om UFO-fenomener. De har også intervjuet massevis av folk som har hatt liknende opplevelser som folk i Hessdalen. Det japanske TV-teamet ble vist rundt og hadde bistand til opptaka

fra UFO-Norge.

Talsmann Odd-Gunnar Rød fra UFO-Norge opplyser at de er igang med et nytt prosjekt i Hessdalen. De skal sette opp en stasjon med måleinstrumenter for å få mer klarhet i hva som skjer. — Sjøl om aktiviteten nå er langt mindre enn den var for noen år sida, synes vi det er fornuftig å fortsette å innhente informasjon, sier Rød. Det er viktig å jobbe med dette for å finne ut hva

det egentlig er som skjer. Rød synes det er et tankekors at regjering og styresmakter forøvrig ikke er opptatt av UFO. — Blir det registrert unormal aktivitet under vann settes det i verk store aksjoner for å finne ut hva det er. Registeres det derimot unormal aktivitet i lufta skjer det ingen ting fra styresmakenes side. Dette gjelder ikke bare Norge, men også i andre land er holdninga den samme, sier Odd-Gunnar Rød.

De stadige besøkene av utenlandske TV-selskaper i Hessdalen er et resultat av den informasjon UFO-Norge har drevet i mange år. De sender jevnlig ut informasjon til den internasjonale UFO-verdenen.

— Innen UFO-kretser i utlandet er Hessdalen det mest kjente stedet i Norge, sier Odd-Gunnar Rød.

Magnet i Norge...

Russer studerer Hessdalen-lys

⑨ PER JEVNE

De berømte lysfenomenene i Hessdalen har for lengst vakt internasjonal oppmerksomhet, og nå har også et institutt i Moskva gått løs på saken for å finne en løsning på hva det er som skjer i fjelldalen.

Det er den russiske professor Edward A. Manykin ved Kurchatov-instituttet i Moskva som nå skal studere fenomenet nærmere, sammen med norske vitenskapsmenn.

Manykin er for tiden på Lars Onsager-symposium ved NTH og besøkte for et par dager siden Hessdalen for å se nærmere på stedet med de mystiske lysene. Sammen med ham var Erling Strand, mannen som kjenner best til de mystiske lysene i Hessdalen og som har studert og foretatt målinger av fenomenet i mer enn ti år.

Manykin har i sitt labo-

ratorium i Moskva klart å lage kulelyn under spesielle forhold, og med bakgrunn i dette eksperimentet og målinger som skal foretas i Hessdalen, vil Moskva-instituttet og Manykin nå forsøke å finne ut hva som skjer.

— Vi håper å finne en forklaring, og vi vil selvsagt gå vitenskapelig til verks og benytte oss av fagfolk på forskjellige områder for om mulig å finne et svar, sier professoren til Adresseavisen.

— Hva tror dere ligger bak lysfenomenene i Hessdalen?

— En teori kan være at atomer opptrer på en spesiell måte slik at det oppstår lys. Men sikre er vi ikke, sier Manykin. — Noe mystisk er det i grunnen ikke. Det gjelder bare å finne svar i fysikken på hva som skjer. Vi har også lignende observasjoner fra andre steder på kloden og flere andre steder i Norge. Men selv om professoren har besøkt Hessdalen, kan han ikke forklare hvorfor nettopp denne dalen er «utsatt» for de merkelige lysene

Aftenposten
29. juli 1993

Selger UFO-turisme

Bygda Hessdalen i Sør-Trøndelag satser på UFO-turisme mot fraflytting. Til vinteren kommer de første franske charterturistene.

PER KRISTIAN BJØRKENG

Trondheim.

De vokter seg vel for å garantere nærkontakt med små grønne menn. Men folket i den fraflyttingstruede bygda Hessdalen i Sør-Trøndelag har bestemt seg for å satse på det folk vil ha: UFO.

De 200 gjenboende er lei av å bli ledd ut etter at bygda i 1981 ble viden kjent for sine Uidentifiserte Flyvende Objekter. Nå satser bygdefolket på salg av bl.a. egenprodusert UFO karsk-kopp i tre og annen UFO-husflid, skjorter, pins og åpen UFO-kafé for turister. Et eget laftekurs for folk som vil sette opp hytter for utleie, er også i gang. Går alt som planlagt, kommer den første charterlasten med UFO-interesserte franskmenn til vinteren.

Ingen turister blir lovet å se UFO ved selvsyn, for det går gjerne mer enn en må-

neds tid mellom hver gang de ulike objektene blir observert på himmelen. Mystikk skal kombineres med naturopplevelse, slik at ingen drar helt tomhendte hjem. En samtale med en vaskeekte UFO-observatør, pluss film og fotografier av fenomenene, skal dokumentere at bygdefolket ikke farer med tøv.

— Folk kommer hit for å se UFO uansett, så det er bare for oss å utnytte turiststrømmen. Og dugnadsånden er på topp. Dette skal vi klare uten å satse på million-prosjekter som aldri blir realisert, sier utviklingsleder Kari Vårhus Sagen.

Interessen for Hessdalen er betydelig i utlandet, særlig i Frankrike. Det er trolig derfra den første lasten med charterturister kommer. Til vinteren, som tradisjonelt er tiden observasjonene topper seg, skal hessdalingene ha et helt ukesopplegg klart for dem.

Blant annet får turistene en tur ut til en torv-kube på tre tonn, som på særdeles mystisk vis er skåret ut av bakken midt oppe på fjellet. Ingen bastante forklaringer blir gitt, men for hessdalingene er det nok helt i orden at de besøkende reiser av gårde med et stort spørsmålstegn i hodet.

Fikk tent japaner for «UFO-stasjon»

Foto: NTB

Gjester fra rommet? Finnes det virkelig UFO'er som besøker vår klode? Et mulig norsk/japansk forskningsprosjekt kan bidra til å avklare det.

Takket være Erling Strand ved Østfold Ingeniørhøgskole lover en japansk fysikk-professor pengestøtte til å opprette en målestasjon i Hessdalen i Sør-Trøndelag. I denne lille bygda er det gjennom flere år er observert hittil uforklarlige lyskilder.

– Joda, det stemmer at Vaseda-universitetet i Tokyo vil bidra med både penger og et spesialinstrument hvis det blir noe av planene våre, sier sivilingeniør Erling Strand fra Skjeberg til NTB.

Til daglig er han lektor ved Østfold Ingeniørhøgskole, men mellom arbeidsøkene er han en av pådriverne for å etablere en målestasjon for såkalte ukjente fenomener i den vesle bygda Hessdalen i Sør-Trøndelag.

Lys uten grunn

Allerede tidlig på 80-tallet begynte mange av de 200 innbyggerne i Hessdalen, som ligger i Holtålen kommune, å registrere sterke lyskilder. Disse beveget seg rundt i dalen. I en periode

ble lysene observert på kort avstand opptil tre ganger i uken, uten at noen kunne gi en forklaring på hva det egentlig var.

– I 1984 dro jeg og flere andre forskere i gang Prosjekt Hessdalen for å forsøke å finne en forklaring på det hele. Noe klart svar fikk vi ikke, men våre målinger med for eksempel radar og spektrumsanalysator viste at det vitterlig er ukjente fenomener i Hessdalen, forteller Strand.

Prosjektet ble støttet av for-

skere fra blant andre Universitetet i Bergen og Forsvarets forskningsinstitutt. Nå vil Erling Strand og flere forskere, blant dem russiske, fortsette undersøkelsene. Også Norsk natur og villmarksenter i Holtålen er med.

Trenger penger

– Vi har søkt om en million kroner i støtte fra Norges allmennvitenskapelige forskningsråd (NAVF), og vil også søke

om penger andre steder, sier Strand. I november-desember vil det bli avgjort om prosjektet får offentlig støtte.

At japanerne uten forespørsel har åpnet pengepungen forklarer Erling Strand med et foredrag han holdt da fysikk-professoren ved universitetet i Tokyo var til stede. Professoren har i et brev sagt seg villig til å bidra med rundt 150.000 kroner til målestasjonen – og har også antydnet at om han får med seg an-

dre japanske interessenter kan det bety en støtte på ytterligere 200.000 kroner.

Grovt anslått vil det koste mellom to og tre millioner kroner å utstyre en målestasjon med alle nødvendige instrumenter.

– Derfor er vi avhengige av offentlig støtte for å etablere en slik stasjon, sier Erling Strand.

Tallet på registrerte lyskilder i Hessdalen er gått ned betraktelig de siste årene, men fortsatt blir det gjort observasjoner. I løpet av vinteren er det rapportert om tre observasjoner av lyskilden, ifølge Strand.

Avviser ikke UFO

– Har du noen teori på hva det kan være?

– Vi er åpne for alle teorier inntil de er motbevist, sier Strand diplomatisk. Han avviser følgelig ikke at det for den del kan dreie seg om en flygende tallerken fra en annen planet. Men det kan like gjerne være et til nå ukjent naturfenomen, understreker han.

Strand ønsker seg klare svar gjennom vitenskapelige undersøkelser med instrumenter som på avstand kan måle den kjemiske sammensetningen av et stoff – og detektorer til å måle elektriske felter.

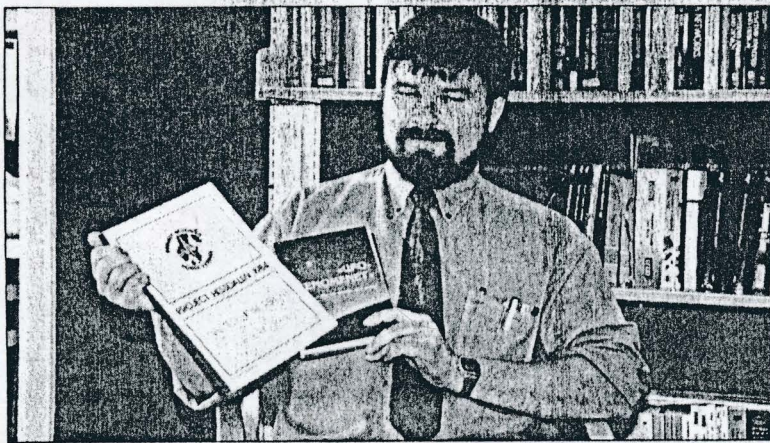

Foto: KETIL STREBEL

Serios forsker. Sivilingeniør og høyskolelektor Erling Strand fra Skjeberg har siden 1984 interessert for lysfenomenene i Hessdalen på et seriøst grunnlag.

NTB

Satser på UFO i Hessdalen

Hessdalen opplever en økende interesse for UFO-fenomenet. Daglig får Norges Natur- og villmarkssenter henvendelser om turer til Hessdalen. Bygda har ikke noen overnattingsstilbud til turistene. Hessdalen Utviklingslag ønsker å utnytte UFO-interessen og tilrettelegge for turisme. Lørdag ble UFO-kaféen åpnet.

AR Hilde C. Kristiansen

I perioden 1981 til 1985 ble det observert ukjente lykklender nesten hver dag i Hessdalen. Også i dag opptrer disse fenomenene, om enn ikke så ofte. Bygda er blitt kjent utover det ganske land, ja, til og med utover landegrensene. UFO-ene har markedsført Hessdalen og plassert bygda på kartet uten at hessdalingene sjøl har gjort noe for det. Dette ønsker Hessdalen Utviklingslag å gjøre noe med. — Nå er tida moden. I den seinere tida har en positiv media-oppmerksomhet ført til økende interesse for UFO-fenomenet i Hessdalen, sier leder i utviklingslaget Kari Vårhus Sagen.

Utviklingslaget ønsker å bruke UFO-fenomenet til å utvikle bygdeturismen i bygda. UFO-fenomenet blir en basisaktivitet som det blir andre tradisjonelle aktiviteter rundt. I tillegg finnes det per i dag ikke overnattingsstilbud for turistene. Hessdalen har mange gamle gårdsbruk og setrer, som kan utvikles til bygdeturisme. Samtidig har bygda mange kulturminner og jernvinnearlegg, en praktfull natur med frodige daler, ville dalsekk, et utall fiskevatn, fjell og vidder.

PRØVEPROSJEKT

Hessdalen Utviklingslag har utarbeidet en prosjektbeskrivelse for hvordan de tenker å satse på turisme som næring. Utviklingslaget står bak søknaden til Røros Reiselivslag om å få bli med i det nasjonale prøveprosjektet i reiseliv og bygdeutvikling for Rørosregionen. Rundt ti andre bygder har også søkt om å få bli med, reiselivslaget vil plukke ut deltakerne i løpet av august.

— Hvis vi blir valgt ut, blir det en stor inspirasjonskilde for oss, og vil gi oss et godt økonomisk grunnlag. Men idéene våre er såpass gjennomførbare at jeg tror vi skal klare det også uten å bli med i prøveprosjektet, sier Kari Vårhus Sagen. Hun understreker at det er stor entusiasme i Hessdalen for prosjektet, hele bygda står bak ønsket om å utvikle

et lønnsomt og levedyktig reiselivsprodukt som kan gi arbeidsplasser og styrke bosettinga i fjellbygda.

PRAKTISKE TILTAK

Hessdalen Utviklingslag legger vekt på å sette i gang tiltak som er praktisk rettet og som vil gi gevinst uten alt for stor risiko. I første fase av prosjektet vil det bli gitt ut informasjon om UFO-fenomenet til turister og turoperatører. T-trøyer med UFO-logoen er allerede i salg, det samme er en UFO-pins. Utviklingslaget vil engasjere guider med kunnskap om Hessdalen og UFOer, slik at det vil være fagfolk tilgjengelig for publikum. En lysbilde-serie med UFO-observasjoner er satt sammen, samtidig med at utviklingslaget vil lage en utstilling med presentasjon av UFO-fenomenet i tekst og bilder.

På lengre sikt er planen å lage en grundigere dokumentasjon av UFO-materialet, og lage en presentasjon av det. Deretter må bygda bygge opp et overnattings- og servicetilbud for tilreisende. På sikt ser hessdalingene for seg et eget UFO-senter rettet både mot forskning og turisme.

For å få til alt dette samarbeider utviklingslaget med natur- og villmarkssenteret og foreningen UFO-Norge. Dessuten er NSB, Gauldal Billag, Hotel Røros, Røros Reiselivslag og andre aktuelle samarbeidspartnere.

— Jeg tror turistene har et ønske om å oppleve noe nytt og spennende, og kanskje finne en løsning på det uopplarte. I tillegg vil vi kunne tilby et variert ferieopphold der gjestene kan trives og få et uforglemmelig opphold, sier Kari Vårhus Sagen.

UFO-KAFÉ

Lørdag kom det første konkrete tiltaket igang. Da innbød nemlig Hessdalen Utviklingslag til UFO-kafé på Hessdalskjølen. Det var servering av tradisjonell seterkost, vaffler og kaffe, visning av UFO-lysbilder og et TV-program som ble laget tidligere i vinter.

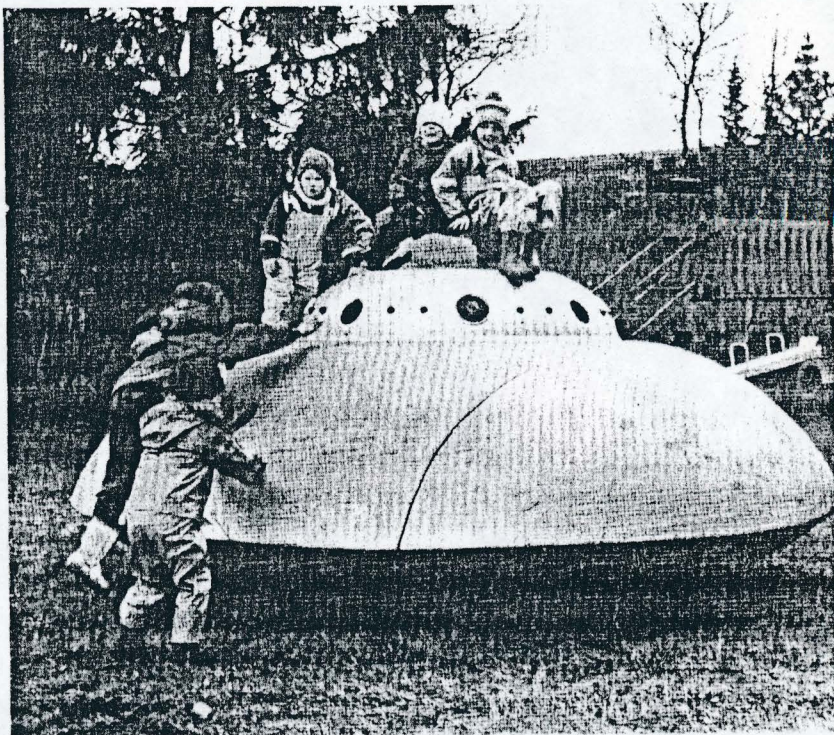
Av andre internasjonale forskere som vil bli brukt i større eller mindre grad er blant andre professor Jens Holmlid på Chalmers i Göteborg, Dr. Terence Meadon fra Tornados storm and research organisation i England, og professor Boris Michailovich Smirnov på High Temperatures Institute i Moskva. Fra den geotekniske sida i Norge vil dr. Michael Heim fra NTH i Trondheim, og dr. Einar Jøen og Jens Havskov fra UiB delta.

hjelpe med å skaffe instrumenter til prosjektet. Professor Peter Handel ved «University of Missouri» i St. Louis i USA er også meget interessert. Det vil hjelpe ham i hans arbeid med teorien bak kulelynn, og han vil bidra på det teoretiske plan i prosjektet.

Med på Prosjekt Hessdalen er professor Edward Manykin fra Kurchatov Institute, Moskva, professor Eivind Thrane, FFIE, professor Jens Tellefsen fra KTH, Fysikk II, Stockholm, og direktør Kjell Holden ved MARINTEK, Sintef i Trondheim.

UTLANDET ER INTERESSERT

Flere forskere innen kulelynn og optikk er interessert i måleresultater fra Hessdalen. Professor Edvard Manykin fra Moskva vil være be-

□ Barna i Hessdalen barnehage har sin egen UFO til å leke med. Nå skal hele bygda satse på å utvikle UFO-fenomenet til en turistattraksjon.

□ I helga åpnet UFO-kaféen i Hessdalen. Leder i Hessdalen Utviklingslag, Kari Vårhus Sagen, og Jan Moen heiser flagget.

DET SKAL BYGGES STASJON

Den automatiske målestasjonen skal bygges på Aspåskjølen i Hessdalen. Den blir utstyrt med radar, spektrumanalysator, magnetometer, seismograf, lasere, video, optisk spektrometer og radarspektrometer for måling av avstand. Instrumenta skal fungere automatisk og i samspill med hverandre. Data vil bli lagret på stasjonen, og noen vil bli overført automatisk via televerket til sentral datamaskin ved Østfold ingeniørhøgskole. Ved jevne mellomrom skal stasjonen tømmes for data. Stasjonen skal ha vedlikeholdspersonale som har daglig tilsyn med stasjonen.

TO PERSONER PÅ FULL TID
Prosjekt Hessdalen vil bli organi-

sert som et prosjekt med ei styringsgruppe. Prosjektleder er Erling P. Strand. Prosjektet vil bli gjort i samarbeid med Holtålen kommune.

Et prosjekt som dette koster penger, og det er første året rekna med en kostnad på to millioner kroner. De tre neste åra trengs det en million kroner årlig. Sjølve oppbygginga av stasjonen er tenkt finansiert av Holtålen kommune og midler fra Statens nærings- og utviklingsfond (SND).

I det første året skal to personer være fulltidsengasjert i prosjektet. En ingeniør som skal ha hovedansvaret for drift og vedlikehold av instrumenteringa. Prosjektlederen skal ha overoppsyn med måledata, samt organisere analysen og stå for kontakten med faglig ekspertise.

Ønsker målestasjon for UFO

Høgskolelektor Erling P. Strand ved Østfold ingeniørhøgskole søker Norges forskningsråd om støtte til å opprette en målestasjon for ukjente atmosfæriske lysfenomen i Hessdalen. Prosjektet går ut på å bygge en automatisk felstasjon, som kan foreta målinger. Målingene vil bli gjort i samarbeid med teoretikere både fra Russland og USA.

BLIR UFO- GÅTEN LØST?

HESSDALEN: En japansk fysikk-professor er heltent på ukjente fenomener i Norge. Han lover minst 150.000 kroner i støtte til å opprette en målestasjon i Hessdalen der det gjennom flere år er observert hittil uforklarlige lyskilder i bevegelse.

– Joda, det stemmer at Vaseda-universitetet i Tokyo vil bidra med både penger og et spesialinstrument hvis det blir noe av planene våre, sier sivilingeniør Erling Strand fra Skjeberg til NTB. Til daglig er han lektor ved Østfold ingeniørhøgskole, men mellom arbeidsøkene er han en av pådriverne for å etablere en målestasjon for såkalte ukjente fenomener i Hessdalen i Holtålen kommune.

LYS UTEN GRUNN

Allerede tidlig på 80-tallet begynte mange av de 200 innbyggerne i Hessdalen på kort avstand å registrere sterke lyskilder som beveget seg rundt i dalen. I en periode ble lysene observert opptil tre ganger i uken, uten at noen kunne gi en forklaring på hva det egentlig var.

– I 1984 dro jeg og flere andre forskere i gang Prosjekt Hessdalen for å forsøke å finne en forklaring på det hele. Noe klart svar fikk vi ikke, men våre målinger med for eksempel radar og spektrumsanalyzer viste at det er ukjente fenomener i Hessdalen, forteller Erling Strand.

Prosjektet ble den gang støttet av forskere fra blant andre Universitetet i Bergen og Forsvarets forskningsinstitutt. Nå vil Erling Strand og flere forskere, blant dem russiske, fortsette undersøkelsene. Også Norsk natur og villmarksenter i Holtålen er med.

EN MILLION

– Vi har søkt om 1 million kroner i støtte fra Norges allmennvitenskapelige forskningsråd (NAVF), og vil også søke om penger andre steder, sier Strand. Informasjonskonsulent Jon Solberg i Norges

forskningsråd (tidligere NAVF) bekrefter at søknaden er registrert. I november-desember vil det bli avgjort om prosjektet får offentlig støtte.

At japanerne uten forespørsel har åpnet pengepungen forklarer Erling Strand med et foredrag han holdt da fysikk-professoren ved universitetet i Tokyo var til stede.

Professoren har i et brev sagt seg villig til å bidra med rundt 150.000 kroner til målestasjonen – og har også antydning at om han får med seg andre japanske interessenter kan det bety en støtte på ytterligere 200.000 kroner.

AVVISER IKKE UFO

Grovt anslått vil det koste mellom to og tre millioner kroner å utstyre en målestasjon med alle nødvendige instrumenter.

– Derfor er vi avhengige av offentlig støtte for å etablere en slik stasjon, sier Erling Strand.

Tallet på registrerte lyskilder i Hessdalen er gått ned betraktelig de siste årene, men fortsatt blir det gjort observasjoner. I løpet av vinteren er det rapportert om tre observasjoner av lyskilden, ifølge Strand.

– Har du noen teori på hva det kan være?

– Vi er åpne for alle teorier, inntil de er motbevist, sier Strand diplomatisk, og avviser følgelig ikke at det for den del kan dreie seg om en flygende tallerken fra en annen planet.

UKJENT NATURFENOMEN

– Men det kan like gjerne være et til nå ukjent naturfenomen, understreker Strand. Som ønsker seg klare svar gjennom vitenskapelige undersøkelser med instrumenter som på avstand kan måle den kjemiske sammensetningen av et stoff – og detektorer til å måle elektriske felter. (NTB)

Japansk støtte til «UFO-stasjon» i Hessdalen

FÅR STØTTE: Sivilingeniør Erling Strand er fortsatt opptatt av de ukjente lysfenomene i Hessdalen. Dette bildet er tatt da han og andre forskere fra blant annet forsvarset undersøkte Hessdalen-fenomenet med radar, seismograf, magnetometer og feltstyrkemeter for å avsløre fenomenet i 1984.

FOTO: PER GILDING/ARKIV

Ez még nem áttörés, de elindult valami

ÉGERHÁZI PÉTER

Budapest (HBN) – Az utolsó percig bizonytalan volt minden, ám ez a témakör ismeretében cseppet sem meglepő. Olyan „tudománytalan” kísérletek elméleti és gyakorlati ismertetésére készültek a szervezők, amelyeknek a hivatalos álláspont szerint semmi értelme. És mégis, mire április 28-án némi csúszással megkezdődött a III. magyar pszichotronikai konferencia, ami egyben az első szabadenergiai világkonferenciának számított, zsúfolásig megtelt az Óbudai társalgási kör, ahol az előzetes sajtótájékoztatót tartották meg. A pszichotronika: „nem más, mint az ismeretlen (még nem definiált) jelenségek gyakorlati kihasználója. ... esernyője alá minden olyan parajelenségnek kikiáltott eseményt elfér, amelyet gyakorlatilag reprodukálni tudunk.” ... – adta hírül az eseményre kiadott tájékoztató.

A rendezvény egyik szervezője Jakab István, a Magyar Pszichotronikai Kutatótársaság elnöke előljáróban elmondta, megszálalt emberek, mérnökök, kutatók kis csoportja van a szervezetek mögött, melyek közül szerettek volna minél többet bemutatni a nagyközönségnek, ám különböző okok miatt csak töredéküket lehet a helyszínen működés közben megfigyelni. Ezután átadta a szót a konferencia fő szervezőjének, Egely György mérnöknek.

Az ismert gömbvillám- és parajelenség-kutató rövid ismertetőjében példákkal bizonyította, hogy az emberiség különböző érdekek miatt nem mindig a legolcsóbb és a leghatásosabb eszközöket fejlesztette tovább és terjesztette el széles körben. Ennek hátrányát már egyre több országban kezdik felismerni, de Magyarország még nem tartozik ezek közé. Ugyanakkor érdemes megfigyelni az USA nyitottságát. Nem kisebb személyiség, mint a nemrégiben elnöknek megválasztott Bill Clinton alelnöke, Albert Gore írt könyvet A Föld a mérlegen címmel, melyben az új „zöld technológiák” fejlesztését szorgalmazza. Kilenc pontba szedte a teendőket, amivel háttérbe lehetne és kellene szorítani a hagyományos, „fekete energiával” működő gépeket, szerkezeteket és az ezekre épülő ipart. Többek között adókedvezmény, fejlesztési és anyagi támogatás, piaci lehetőségek adása javasolja az új, környezetkímélő technológiáknak, míg büntetést, adó alóllást a „fekete energiáknak”. A kormány feladata lenne, hogy a költségvetés elmaradása miatt a környezetkímélő technológiák gyártását támogatja. A konferencia célja az, hogy a szervezők által válogatott kísérletek bemutatásával a közvéleményben a tudományos és a technológiai ismeretek terjedését segítsék.

Hazánkban túlsúlyban vannak az „eltérítésem” esetek

Egy nemzetközi ufókongresszus tapasztalatai „magyar szemüvegen keresztül”

TARCALI GÁBOR
(Hufon)

Lyon (HBN) – A SOS OVNI francia ufókutató szervezet 1987 óta évente megrendezi a lyoni európai ufókongresszust. A nagy nemzetközi találkozóra ezúttal Magyarországról is vártak vendéget, így kaptam meghívást a Hufon, illetve a közép európai térség képviselőjeként. A költségeimet a Hufon-alapítványon keresztül részben a nádudvari Flamingó kávéház és a debreceni Tegáz Kft. állta.

Az európai és a tengerentúli ufókutatók köreiben egyre népszerűbb rendezvényt idén már hetedik alkalommal bonyolították le Lyonban április 10-től 12-ig. A Hotel Congress volt konferenciatermében körülbelül 120 ufókutató és újságíró vett részt az eseményen. A házigazda franciák mellett Kanadából, az USA-ból, Angliából, Norvégiából, Belgiumból, Oroszországból, Svájcól és a szinte franciának számító Monacóból érkeztek még vendégek.

Gabonakörök, állatcsonkítások

A rendezvény fő témáját a gabonakörök és ábrák jelentették, melyeket a hatvanas évektől először Angliában, majd az USA-ban, Kanadában, Olaszországban, később pedig számos más országban észleltek. Mint tudjuk, az elmúlt nyáron Magyarországon is nagy port kavart a gabonakörök megjelenése. Hilary Evans, a kongresszus angol résztvevője elmondta, hogy Angliában tavaly is nagyon sok kört és bonyolult geometriai ábrát találtak a gabonaföldeken. Kanadából és az Egyesült Államokból is számtalan esetről számoltak be, és Francia-

A konferencia szünetében két világhírű résztvevővel, Hilary Evansszal (balról) és Earling Stranddal (jobbról)

ország sem kivétel ez alól. Mindez és a februárban Magyarországon tartózkodott Imre Horváth svéd ufókutató által Svédországból hozott információ – mely szerint ott 180 gabonakört regisztráltak tavaly – egyértelműen mutatja azt a tényt, hogy e kérdés sokkal bonyolultabb annál, mintsem elfogadjuk azt a félrevezetési kísérletet, hogy két fiatalember műve az egész – legalábbis Magyarországon.

A másik érdekes témakör a Kanadában és az Egyesült Államokban előforduló állatcsonkítások. Ezekről Christian R. Page kanadai kutató beszélt részletesen előadásában. A földön kívüli civilizációk képviselői nemcsak az embereknek végeznek vizsgálatokat, hanem az állatokon is. Már évekkel ezelőtt beszámoltak arról, hogy az USA-ban, először Colorado államban több alkalommal találtak teljesen ismeretlen és értelmentlen módon megcsontított szarvasmarha- és lótetemeket. Az állatoknak valamilyen nagyon éles

eszközzel kimetszték különböző szerveit, más esetekben elvitték a nyakcsigolyáját, agyvelejét vagy a szemét, olykor pedig a bőréből metszettek ki egy darabot. Előfordult olyan eset is, amikor számkra ismeretlen eljárással a teljes vérmennyiségét vagy a gerincvelőjét vitték el az állatnak mindenféle más sérülés okozása nélkül. Később az állatcsonkítások 23 amerikai államra terjedtek ki, és több mint 500 esetet jegyeztek fel, néha tömeges méretűeket is. Hivatalos ügyészi vizsgálatot is lefolytattak, de teljesen eredménytelenül. Több esetben viszont farmerek jelentették, hogy idegen objektumokat és lényeket figyeltek meg az állatcsonkításokkal egy időben. A legfrissebb információk szerint már coyote-, vagyis prérikasztetemet is találtak így megcsontítva.

(Ez a jelenség Magyarországon sem ismeretlen, hiszen 1987 nyarán Kiskunfélegyháza-Nyárlőrincen találtak ilyen szarvasmarhákat. Az állatoknak a belszervei

hiányoztak. Keresztesi Sándor vagyonór azon az éjszakán fénylő repülő csészaljakat látott, melyek hirtelen eltűntek, és fekete, csuklyás alakokat is megfigyelt.)

„Közeli” a kapcsolatunk

Néhány előadó beszámolt több, már-már klasszikus jellegűek mondható ufómegfigyelésről. Earling P. Strand Norvégiából fényjelenségekről és ismeretlen objektumokról adott tájékoztatást. Bemutatott egy filmfelvételt egy feltételezhetően nem földi eredetű tárgyról, amint az nagy sebességgel haladt a levegőben, többször irányt változtatott, néhány-szor megállt, majd pillanatok alatt eltűnt. Jacques Scornaux, a belgiumi Sobeps szervezet képviselőjében az országa fölött megfigyelt háromszög alakú ufókról tartott előadást.

A kongresszus résztvevőinek egyöntetűen az volt a véleménye, hogy az ufótevékenység világszerte jelentősen megnövekedett az utóbbi időben. Mint a magyar ufókutatók képviselője elmondta, hogy a magyarországi esetek minőségileg különböznek a világ más tájain előforduló jelenségektől. Az utóbbi két-három évben hazánkban a harmadik és negyedik típusú találkozások kerültek túlsúlyba, tehát amikor az idegen lények közvetlen kapcsolatba kerülnek egyes emberekkel.

A beszámolókból kiderült, külföldön az ilyen esetek viszonylag ritkábban fordulnak elő. Örömmel tapasztaltam, hogy a magyar ufókutatók milyen nagy elismerést váltott ki a kongresszus résztvevőinek a körében, ami a hazai hálózatok tagjait további eredményes munkára ösztönözheti.

Kislányával egy másik világban találkozott

„Fekete csuklyás alakok „látogatták” – és majd ismeretlen helyen találta magát

Japan støtter «UFO-stasjon»

Hessdalen: En japansk fysikk-professor er heltent på ukjente fenomener i Norge. Han lover minst 150 000 kroner i støtte til å opprette en målestasjon i Hessdalen i Sør-Trøndelag, der det gjennom flere år er observert hittil uforklarlige lyskilder i bevegelse.

– Joda, det stemmer at Vaseda-universitetet i Tokyo vil bidra med både penger og et spesialinstrument hvis det blir noe av planene våre, sier sivilingeniør Erling Strand fra Skjeberg til NTB. Han er en av pådriverne for å etablere en målestasjon for såkalte ukjente fenomener i den vesle bygda Hessdalen.

Allerede tidlig på 80-tallet begynte mange av de 200 innbyggerne i Hessdalen på kort avstand å registrere sterke lyskilder som beveget seg rundt i dalen.

– I 1984 dro jeg og flere andre forskere i gang Prosjekt Hessdalen for å forsøke å finne en forklaring på det hele. Noe klart svar fikk vi ikke, men våre målinger med for eksempel radar og spek-

seg at det er ukjente fenomener i Hessdalen, forteller Erling Strand. Prosjektet ble støttet av forskere fra blant andre Universitetet i Bergen og Forsvarets forskningsinstitutt. Nå vil Erling Strand og flere forskere, blant dem russiske, fortsette undersøkelsene. Også Norsk natur og villmarksenter i Holtålen er med.

– Vi har søkt om en million kroner i støtte fra Norges allmennvitenskapelige forskningsråd (NAVF), og vil også søke om penger andre steder, sier Strand.

Professoren har i et brev sagt seg villig til å bidra med rundt 150 000 kroner til målestasjonen – og har også antydnet at om han får med seg andre japanske interessenter kan det bety en støtte på ytterligere 200 000 kroner. Grovt anslått vil det koste mellom to og tre millioner kroner å utstyre en målestasjon med alle nødvendige instrumenter.

– Har du noen teori på hva det kan være?

– Vi er åpne for alle teorier inntil de er motbevist,

Adresseavisen 29.7.1993-

SARPSBORG ARBEIDERBLAD 30. JULI 1993

Støtte til «UFO-stasjon»

– En japansk fysikk-professor er heltent på ukjente fenomener. Han lover minst 150 000 kroner i støtte til å opprette en målestasjon i Hessdalen i Sør-Trøndelag.

Erling Strand er til daglig lektor ved Østfold Ingeniørhøgskole, men mellom arbeidsøkene er han en av pådriverne for å etablere en målestasjon for såkalte ukjente fenomener i den vesle bygda Hessdalen i Holtålen kommune i Sør-Trøndelag.

Lys uten grunn

Allerede tidlig på 80-tallet begynte mange av de 200 innbyggerne i Hessdalen på kort avstand å registrere sterke lyskilder som beveget seg rundt i dalen. I en periode ble lysene observert opptil tre ganger i uken, uten at noen kunne gi en forklaring på hva det egentlig var.

– I 1984 dro jeg og flere andre

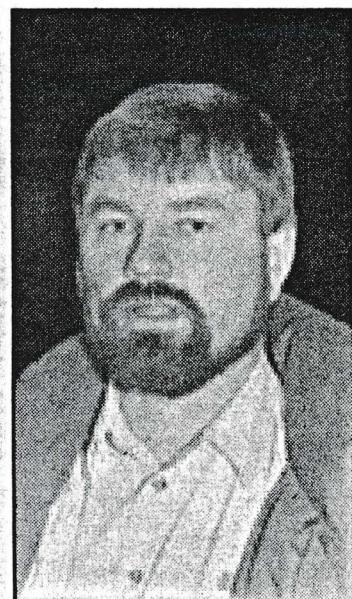
forskere i gang Prosjekt Hessdalen for å forsøke å finne en forklaring på det hele. Noe klart svar fikk vi ikke, men våre målinger med for eksempel radar og spektrumsanalysator viste at det er ukjente fenomener i Hessdalen, forteller Erling Strand. Prosjektet ble støttet av forskere fra blant andre Universitetet i Bergen og Forsvarets forskningsinstitutt. Nå vil Erling Strand og flere forskere, blant dem russiske, fortsette undersøkelsene. Også Norsk natur og villmarksenter i Holtålen er med.

Støtte

– Vi har søkt om 1 million kro-

ner i støtte fra Norges allmennvitenskapelige forskningsråd (NAVF), og vil også søke om penger andre steder, sier Strand. Informasjonskonsulent Jon Solberg i Norges forskningsråd (tidligere NAVF) bekrefter at søknaden er registrert. I november- desember vil det bli avgjort om prosjektet får offentlig støtte.

At japanerne uten forespørsel har åpnet pengepungen forklarer Erling Strand med et foredrag han holdt da fysikk-professoren ved universitetet i Tokyo var til stede. Professoren har i et brev sagt seg villig til å bidra med rundt 150 000 kroner.

STØTTE: Skjebringen Erling Strand går i bresjen for en "UFO-stasjon" i Trøndelag. Nå får han uventet japansk støtte. (Arkivfoto).

Boréale

Lumières norvégiennes

○ Perry Petrakis

À la fin de l'année 1981, dans une petite vallée du centre de la Norvège, devait débuter l'une des vagues d'observations de phénomènes insolites parmi les plus longues et les plus étonnantes connues à ce jour. Nous avons choisi, à la faveur d'un regain d'intérêt pour cette affaire, de vous présenter un panorama de ce qu'ont pu être les «années folles» de la vallée d'Hessdalen.

Le 20 décembre 1981, Nils Kåre Nesvold et Per Holden, deux habitants de la vallée se trouvant dans le quartier de Vongraven dans la petite ville d'Ålen, purent voir un phénomène auquel ils n'étaient pas habitués. Un objet sphérique, de la taille d'une grosse étoile très lumineuse, suivit une crête montagneuse située à une distance de deux à trois kilomètres. Il était 19h00. La lumière, d'un éclat constant, évoluait à différentes vitesses en modifiant tant son altitude que sa trajectoire, puis, disparut sur place comme un phare que l'on éteint.

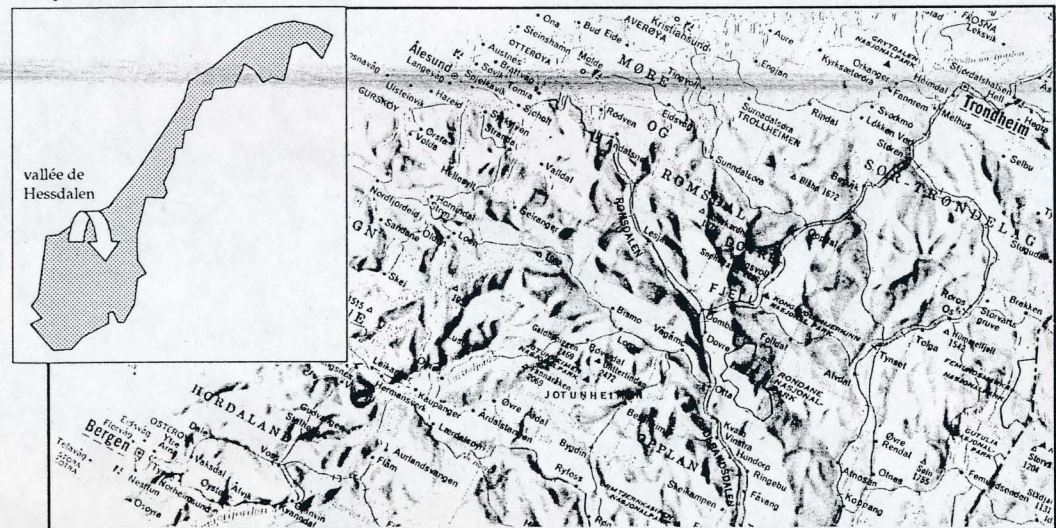
Banal ? Oui, s'il ne s'était agi là de la première d'une série d'observations qui allait durer presque cinq longues années et se muer en une des vagues de témoignages d'ovnis les plus fécondes, les plus géographiquement limitées et les plus inexplicables à ce jour. Pour mieux comprendre les particularités d'une enquête que nous allons vous détailler plus loin, il convient de broser le portrait de ces lieux «magiques».

Hessdalen est une petite vallée située dans le centre de la Norvège, un

pays qui, comme on pourra le constater, promène sa longueur de la Mer du Nord (au sud), à la Mer de Barents. La vallée elle-même s'étire au sud-est de Trondheim, non loin de Lillehammer où se dérouleront les jeux Olympiques d'hiver en 1994, et fait une douzaine de kilomètres de long pour une population d'environ 150 personnes. Sise à une altitude de 600 à 700 mètres, elle est entourée de montagnes culminant à 1100 mètres. La température, en hiver, flirte souvent avec le -30° ce qui, comme nous le verrons, ne facilite pas l'enquête. Il n'en demeure pas moins que les rares habitants vivent dans des exploitations forestières ou agricoles isolées. On le constate, si ce n'était pour les magnifiques fjords, situés plutôt à l'Ouest, sur la Mer de Norvège, ce ne serait pas un lieu de villégiature.

C'est alors que de cet endroit habituellement si paisible continuaient à affluer des témoignages que nos collègues de UFO Norway, la plus importante organisation ufologique du pays, furent alertés et commencèrent les premières investigations pour mesurer l'ampleur du phénomène. Première réunion sur les lieux à Ålen, à la mi-mars 1982 et premières cons-

*1 det franske
"PHÉNOMÈNA"
OVNI.
nr. 14 mars/april 1993
Presenteren Hessdalen
over fire sider.*

Manif

Septièmes Rencontres : une vue des Amériques

○ Christian R. Page

Les 10, 11, et 12 avril derniers se tenaient à Lyon (France) les septièmes Rencontres Européennes consacrées au phénomène ovni. Ce grand «happening» annuel, organisé par SOS OVNI, se veut d'abord et avant tout un forum où divers intervenants peuvent échanger sur leurs plus récents travaux dans le domaine ufologique. Durant trois jours donc, une poignée de «spécialistes» s'est partagé le podium. De leur nombre, soulignons la présence du chercheur britannique Hilary Evans, auteur de Visions, Apparitions, Alien visitors et de Phenomenon (en collaboration avec John Spencer), et du Norvégien Erling Strand, figure principale du Projet Hessdalen (sur lequel nous reviendrons un peu plus loin). Enfin malgré le climat franchement amical des Rencontres, certaines présentations n'ont pas été sans soulever une certaine controverse. Comment aurait-il pu en être autrement quand le phénomène à disséquer reste lui-même l'objet des plus folles spéculations.

Invité pour la première fois à ces rencontres, on m'avait demandé de présenter une rétrospective des plus récents développements dans le dossier ovni au Canada. L'ufologie canadienne, il est vrai, est trop souvent considérée par les chercheurs étrangers comme partie intégrante de l'ufologie américaine (quand elle n'est pas simplement ignorée). Une situation difficilement justifiable quand on sait que la majeure partie des chercheurs canadiens boudent les prétentions de leurs voisins du sud. Les conspirations échevelées, les bases souterraines, ou encore l'invasion douce de la Terre par des «Petits Gris» venus d'on ne sait où, n'ont guère la «cote d'amour» des ufologues canadiens. Même les locomotives d'une ufologie dite plus sérieuse, comme les écrasements

d'ovnis, les mutilations animales ou les enlèvements à bord d'ovnis (un aspect du phénomène qui prend des proportions presque épidémiques) ne soulèvent nullement l'enthousiasme.

Chaque année, le Conseil National de la Recherche du Canada (CNRC), un organisme fédéral dont l'un des nombreux mandats est l'étude des météorites, reçoit une centaine de rapports d'observations d'ovnis. Chaque rapport est lu et si l'objet décrit ne peut être adéquatement identifié, il est alors classé dans le dossier des objets dits «non météoritiques». Officiellement, l'enquête ne va pas plus loin. En fait, il n'existe au Canada rien qui soit comparable (en bien ou en mal) au SEPRA français (Service d'Expertise des Phénomènes de

Rentrée Atmosphérique).

Enfin, après un séjour plus ou moins long au CNRC, tous les rapports d'objets «non météoritiques» sont acheminés aux Archives Nationales du Canada, à Ottawa, où ils demeurent accessibles à tous les enquêteurs sérieux. Ces rapports restent toutefois imprécis voire incomplets (la qualité du rapport étant proportionnelle à la «réceptivité» du policier venu recueillir le témoignage). A cette première source d'information (non négligeable) viennent s'ajouter tous les rapports d'observations signalés directement aux nombreux groupements ufologiques canadiens. Cette combinaison nous apprend que, en moyenne, 167 observations d'ovnis sont rapportées annuellement au Canada. De ce nombre, 10% seulement résistent aux analyses (un pourcentage analogue aux prétentions des grandes commissions d'enquête américaines des années soixante). Un bref retour sur les cinq dernières années ne laisse paraître aucune fluctuation importante de cette «valeur» annuelle. La prépondérance vague d'observations de 1989, annoncée dans les pages des Actes des quatre-vingt Rencontres de Lyon (1990), n'était apparemment qu'un mythe.

Enfin, aux classiques observations d'ovnis s'ajoute toute une série de faits divers insolites. Les maintenant très célèbres cercles céréaliers et les mutilations animales en sont d'éloquents exemples. Il est toutefois important de préciser qu'en dépit de l'intérêt soulevé par une certaine presse dite «spécialisée», le lien entre ces «curiosités» et le phénomène ovni n'a pas encore été clairement démontré.

Voilà de façon très succincte le compte rendu de ma première présentation(*) aux Rencontres de Lyon. Je reste avec l'impression que le style descriptif des événements et le ton neutre de celle-ci a su plaire à l'ensemble des auditeurs.

L'excellent Renaud Marhic était le suivant à prendre la parole. Comme il fallait s'y attendre, le jeune journaliste nous présenta ses plus récentes trouvailles dans la curieuse affaire Ummo.

Rappelons que celle-ci débuta en Espagne au milieu des années soixante. A cette époque des dizaines de personnes, appartenant à des milieux sociaux fort différents, commencèrent à recevoir des lettres dactylographiées - en espagnol - et signées par de prétendus extraterrestres venant de la planète Ummo. Outre de dévoiler leur présence parmi nous, les Ummites abordaient des sujets aussi variés que l'astronomie, la politique, la génétique, la botanique, etc. Une communication épistolaire à sens unique (à laquelle s'ajoutèrent bientôt quelques appels téléphoniques). Encore récemment, le scientifique français Jean-Pierre Petit, directeur de recherches au Centre National de la Recherche Scientifique (CNRS), surprenait tout le monde en avouant que l'essentiel de ses découvertes (notamment celles touchant la magnétohydrodynamique) avait été inspiré par la correspondance ummite. Petit devait ajouter que le «haut niveau» scientifique des informations incluses dans ces lettres rendait, à son avis, leur origine terrestre improbable.

Renaud Marhic présenta une toute autre image de ces mystérieuses lettres ummites.

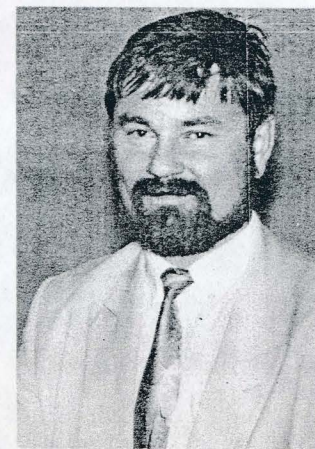
Selon lui, toute l'affaire Ummo ne serait qu'une longue et lente propagande d'idées anti-franquistes, anti-américaines et pro-soviétiques, orchestrée par le KGB (**). Lors de son passage à Lyon, Marhic insista tout particulièrement sur la philosophie très «communiste» des lettres ummites et leur «style» très proche des méthodes de désinformation et d'intoxication identifiées aux services secrets soviétiques. Quant au responsable de l'abondante correspondance ummite, Renaud Marhic pré-

senta pas une seconde à pointer du doigt José Luis Jordán Peña, un ingénieur espagnol qui, dès 1965, aurait été au centre d'une apparition d'ovni très controversée à Aluche (Espagne).

Le problème dans l'argumentation de Renaud Marhic me paraît résider essentiellement dans la difficulté à justifier de façon convaincante une telle «opération d'intoxication». Si le KGB avait réellement voulu mener une campagne d'intoxication «anti-américaine» l'aurait-il fait par la voie d'hypothétiques extraterrestres ?

Ce soir-là, à Lyon, plusieurs participants au congrès ne furent peut-être pas vraiment convaincus des arguments de Renaud Marhic. J'admets pour ma part être resté longtemps songeur devant les éléments présentés par l'ufologue-journaliste. Ummo ou humain ? Et si Renaud Marhic avait vraiment trouvé la clé de l'énigme ? Après tout, n'est-ce pas l'illustre Sherlock Holmes lui-même qui disait : «Quand vous avez éliminé l'impossible, ce qui reste, même improbable, doit être la vérité.» ?

Entre 1981 et 1984, des dizaines de résidents de la vallée d'Hessdalen, au centre de la Norvège, observè-

Erling Strand.

rent des lumières aériennes insolites. Décrites comme sphériques, ovoïdes, ou encore cigaroides, ces manifestations ne tardèrent pas à devenir le sujet des discussions des quelque 150 habitants de la vallée. Rapidement la rumeur des phénomènes mystérieux d'Hessdalen gagna les grands centres urbains de Bergen, Oslo et Trondheim. C'est alors que UFO Norway, la plus importante organisation ufologique du pays, décida de prendre les choses en main. Avec leurs collègues de UFO Sverige, de la Suède voisine, les enquêteurs norvégiens entreprirent d'évaluer la pertinence des observations rapportées. Pour ce faire plusieurs «veillés», dans des conditions rigoureuses (le mercure chutait parfois à -30°) furent organisées dans la vallée d'Hessdalen. Enfin, en 1983, le caractère «anormal» des manifestations étant rigoureusement établi, on décida de mettre sur pied le Projet Hessdalen : un poste d'observation où pendant plusieurs mois des enquêteurs curieux se relayèrent pour documenter les lumières fantômes d'Hessdalen.

Venu exprès de Norvège pour les septièmes Rencontres de Lyon, Erling Strand, le maître d'oeuvre du Projet Hessdalen, en profita pour décrire avec moult détails les nombreuses expériences effectuées lors des apparitions de 1983-1984. Bref, de l'ufologie avec un grand «U» (une approche méthodique et rigoureuse sans comparaison avec ces histoires abracadabrantes d'enlèvements à bord d'ovnis ou d'écrasements de soucoupes volantes).

En regardant les nombreuses photographies des phénomènes aériens non identifiés d'Hessdalen, je n'ai pu m'empêcher de songer à un phénomène naturel insolite. A un phénomène inconnu, certes, mais qui serait un proche cousin de la foudre en boule ou des feux St-Elme. Par association je n'ai pu m'empêcher non plus de penser aux clichés présentés par Paul Devereux dans

Ufómagazin

Azonosítatlan repülő tárgyak, jövő- és űrkutatás,
megmagyarázatlan jelenségek, parapszichológia

1993/5
69 Ft

A FEKETE LYUK
REJTÉLYE

Hologramok
a mennyezeten

*Mit akarnak
a földön-
kívüliek?*

LEHETSÉGES-E AZ IDŐUTAZÁS?

ÓCEÁNOK VOLTAK EGYKOR A VÉNUSZON

A „Pioneer” űrszonda, amely a Vénusz bolygó 14 éven át végzett megfigyelése után tavaly októberben megsemmisült, az amerikai Űrhajózási Hivatal, a NASA most közölt adatai szerint meglepő tudományos felismerést tett lehetővé: több évmilliárddal ezelőtt a Vénusz óriási víztartalékokkal rendelkezett. Ez a vízmennyiség három és félszer nagyobb volt, mint azt eddig feltételezték.

A „Pioneer” tavaly október 8-án 129 kilométerre megközelítette a bolygót, mielőtt megsemmisült volna.

Thomas Donahue professzor (Michigan Egyetem), a „Pioneer” misszió vezetője szerint évmilliárdokkal ezelőtt elegendő mennyiségű víz volt a Vénuszon ahhoz, hogy a bolygó egész felszínét 7,6–22,8 méter magasságban befedje. Az űrszonda által a Földre továbbított adatok arra is bizonyítékkal szolgálnak, hogy zivatarok is előfordultak a Vénuszon. A bolygó óceánjai mintegy három milliárd évvel ezelőtt az üvegház hatás következtében elpárologtak.

A professzor közölte továbbá, hogy a „Pioneer” missziójának utolsó szakaszában szerzett adatok alapján megállapítható, a Vénusz légkörében a nehéz hidrogén (deuterium) olyan mértékben észlelhető, amely százötvenszerese a Földön és a Naprendszer más bolygói szokásosnak.

Mindebből a tudósok azt a következtetést vonták le, hogy a Vénuszon valamikor olyanok voltak a körülmények, amelyek elképzelhetővé teszik az élet valamilyen primitív formájának létezését.

FOLYÓMEDER A SIVATAGI HOMOK ALATT

A bostoni egyetem geológusainak egyike, dr. Faruk el-Baz a napokban közölte, műholdas felvételek alapján minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy Kuvait és Szaúd-Arábia területén a sivatagi homok alatt, 700–1600 méter mélyen 11 000 évesre tehető folyómeder húzódik.

A felfedezést akkor tették, amikor műholdas felvételek segítségével az Öböl-háború környezeti kihatásait vizsgálták. El-Baz a kiszáradt folyómedret Kuvait folyónak nevezte el. A felvételek tanúsága szerint két, ma már kiszáradt völgy valamikor egymásba kapcsolódva 850 kilométer hosszúságú folyót alkotott, amelynek szélessége egyes pontokon elérte az öt kilométert is.

A nagy jelentőségű felfedezés nemcsak azt teszi lehetővé, hogy kutak fúrásával megpróbáljanak vizet a felszínre hozni öntözés céljaira, hanem egyúttal a régészeknek is lehetőséget adhat ásatásokra annak kiderítésére, hogy milyen kultúra virágzott a folyó völgyében hatezer éven át, mielőtt az éghajlati viszonyok megváltozása következtében a folyó kiszáradt és eltűnt volna a földfelszínről.

Az SOS OVNI francia ufókutató szervezet április 10–12 között rendezte meg Lyonban a 7. *Európai Ufó Kongresszust*. A kilenc ország képviselőjében megjelent 120 kutató és újságíró elsősorban az egyre szaporodó gabonakörökkel, az állatcsonkításokkal és természetesen a legújabb ufómegfigyelésekkel foglalkozott.

A képen Hilary Evans (Anglia), a hazánkat képviselő Tarcali Gábor, Earling P. Strand (Norvégia) és Perry Petrakis (Franciaország) látható.

IDEGENEKKEK NEM ÁLLUNK SZÓBA

Az Amerikai Űrhajózási Hivatal (NASA) tíz év alatt 100 millió dollárt költ idegen bolygók lakóinak felkutatására, de ha véletlenül megtalálná őket, nem állnak szóba velük – ezt közölte, az angliai Leicesterben folyó nemzetközi asztronómiai tanácskozáson dr. Jill Tarter, a NASA földönkívüli intelligenciát kutató vállalkozása, a Seti-program tudományos vezetője.

Elmondta, hogy a hatalmas rádióteleszkópokkal tavaly október óta folytatott vizsgálat esetleges, remélt, de váratlan eredményéről elsőnek az amerikai kongresszust és az elnököt tájékoztatnák, de nem válaszolnának önhatalmúlag a világűrbeli érkező, értelmes lényekre utaló rádiójelekre.

– Azért nem válaszolunk, mert ezzel tulajdonképpen az egész földkerekséget elköteleznénk, és nem intézkedhetünk az egész emberiséget érintő ügyben. A válaszhoz világméretű egyetértés kell, s még a gondolatától is borzongok, hogyan lehetne ilyen egyetértésre jutni – hangoztatta az amerikai tudós.

SZERVÁTÜLTETÉS

Tízmillió belga lakos közül eddig 180 527 ellenezte már, hogy valamilyen szervét a halála után másokba átültessék. Az 1987-ben hozott törvény szerint, akik nem tiltják meg kategorikusan, azoknak a szerveit fel lehet használni transzplantációra. Érdekes, hogy sok szülő kiskorú gyermekeinek a szerveit is engedélyezi átültetésre, természetesen haláluk esetén.

Összeállításunk a Mahir Observer Médiafigyelő segítségével készült.

N
R

Fant ingen ubåt

TROMSØ: Letingen etter det som kunne være en fremmed ubåt i Kvæfjord i Troms, ble avsluttet uten resultat mandag ettermiddag.

Det opplyser pressetalsmann ved Forsvarskommando Nord-Norge, oberstløytnant John Espen Lien til NTB.

Kystvaktfartøyet «Nordkapp» og et militært helikopter deltok i søket mandag ettermiddag, sammen med mannskaper fra Harstad sjøforsvarsdistrikt, opplyser Lien. Meldingen om at det var sett en gjenstand i sjøen kom ved 10-tida mandag, og leting ble satt i gang i samarbeid med lensmannen i Kvæfjord. Leting pågikk hele dagen, men var resultatløs og ble derfor avsluttet. (NTB)

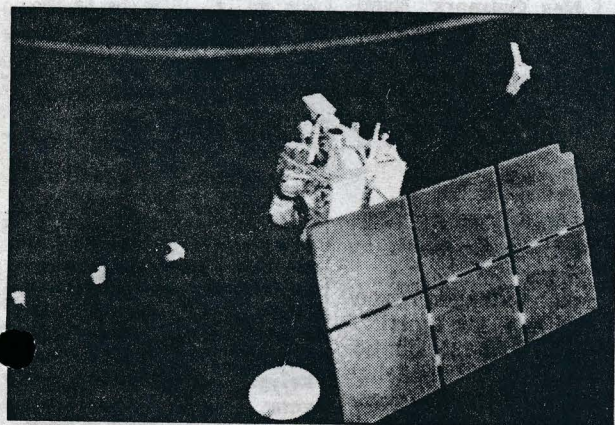

FOTO: NTB-AP

Romsonden Mars Observer oppfører seg ikke som den skal.

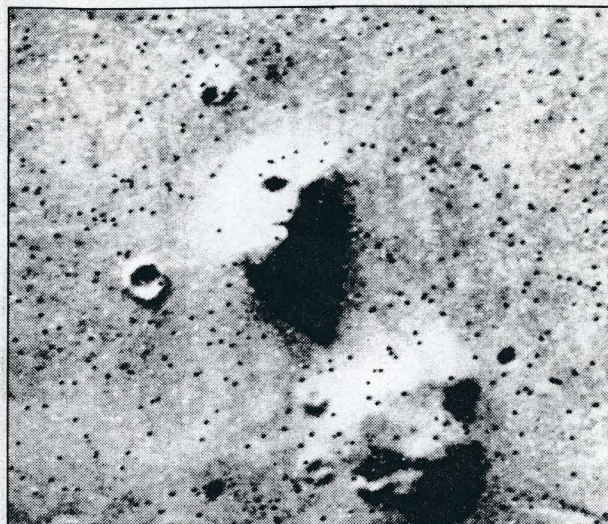
På avveie

PASADENA, USA (NTB-Reuter): Amerikanske romfartsekspertene arbeidet tirsdag febrilsk for å redde den kostbare romsonden Mars Observer som har kostet de amerikanske skattebetalerne sju milliarder kroner.

Bakkekontrollen mistet kontakten med son- den da den nærmet seg Mars lørdag, og hvis det ikke lykkes å gjenopp-

rette kontakten og styre den inn i bane rundt planeten i løpet av natt til onsdag, vil den fortsette i en meningsløs bane rett ut i verdensrommet.

Ekspertene innrømmer at den kostbare romsonden kan gå tapt og mener at det kan ha vært en feil med en klokke som gjorde at kontakten ble brutt lørdag.

Bilde av overflaten på Mars fotografert i 1976. Noen mener det finnes liv på planeten Mars.

Mars-fartøy tapt

WASHINGTON (NTB): Timeglasset lot til å renne ut for nervøse forskere som ventet på livstegn fra USAs romsonde Mars Observer onsdag. Motvillig måtte de innse at en milliard dollar trolig har seilt forbi Mars og ut i det store ukjente.

– Det er fryktelig, fryktelig, fryktelig, uttalte prosjektsjef Arden Albee ved romfartsadministrasjonen Nasas senter i California.

Fartøyet skulle ha gått inn i bane rundt den røde planet tirsdag, men kontakten med Jorden ble brutt i helgen. Ingen vet foreløpig om den eksploderte da drivstofftankene ble satt under trykk eller bare seilte forbi Mars etter en ferd på 720 millioner kilometer. I beste fall kan Mars Observer ha gått i bane ved hjelp av elektroniske reservesyste-

mer, men så lenge son- den forblir taus, har Nasa fint lite nytte av den.

Mars Observer er USAs første romferd til Mars siden 1976, da sondene Viking 1 og Viking 2 tok bilder av planetens overflate. Bildene viser symmetriske forhøyninger som likner en pyramide.

Observasjonene ga støtet til en gruppe som hevder at det har vært intelligent liv på Mars og at ruiner etter en av byene disse skapningens bygde kan skimtes på bildene. Gruppens leder Richard Hoagland antyder nå at en gruppe kristne fundamentalister i Nasa har sabotert romsonden for å hindre nye observasjoner. Den amerikanske samfunnsflora er rik på liknende organisasjoner.

klar melding

DT-BBs meningsspalte for elever i 4. til 6. klasse. Har du spørsmål eller tanker du vil dele med andre, skriv til «klar melding», DT-BB, Postboks 7033, 3007 Drammen.

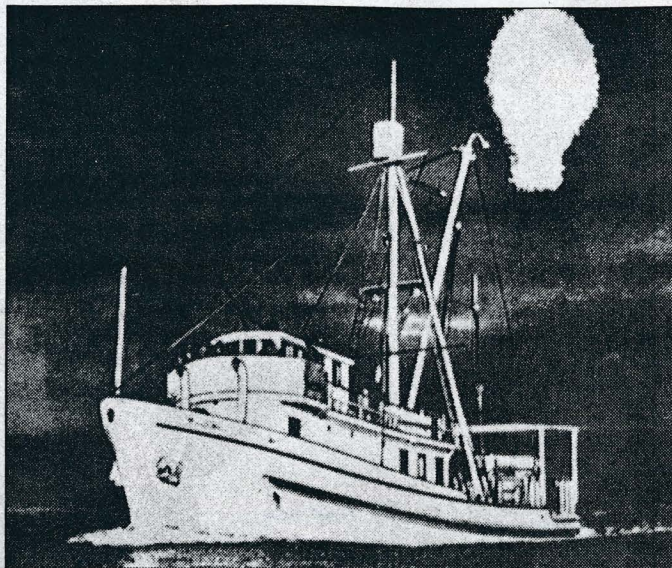
Har sett en UFO

— Jeg undres på hvorfor ingen voksne tror på UFOer. Jeg har sett en UFO, og det står jeg på! Jeg skal prøve å beskrive en UFO. Den er brun og har tre etasjer. Den har vinduer overalt, og den er sekskantet. Da jeg så den ropte jeg på mamma og hentet kikkerten. Men, da jeg kom tilbake var den ikke der. Så nå veit jeg hvorfor voksne ikke tror på UFOer. Fordi UFOer er redde for voksne!

Magnus. 6A, Hokksund barneskole

Magnus mener han har sett en UFO. Det var det også mange som mente for noen år siden i Australia. Der ble det sett en flygende eggformet gjenstand.

Thomas Richter Johannessen fra Konnerud var flink mener elev fra Hokksund.

dugnadsgjen-
folkningen
iseshow i hal-
september.
i lokal-
er alvor
r skjedd i
idariteten og
omstrer. En
m er bitt vir-
oniste. g an-
l tilovers mel-
is tjeneste i
a o.a.
ritikken om-
g festivalen,
l så mye posi-
har dette
ggen av alt det
umstad-sam-
tid vist sam-
og det bør
kulturkollisjon
renger hver-

forun Lillelien
Kaspersen

stemme-

artis fylkesse-
Ielene Venås
det er galt av
at Krf må do-
et i Buskerud
representant
Hun henviser
deling og an-
k mandatene
til valg. - Fra
valget gikk vi
s, på tross av
stemmer. Dette
dynamikken i
an slå ut.

Etterlyser vitner til Tranby-UFO

- Jeg vil gjerne komme i kon-
takt med vitner til lys-feno-
menene som ble observert
over Tranby sist helg, sier Ole
Jonny Brønne i UFO-Norge
til min Linje. - Jeg bor i Dram-
men og står i telefonkatalo-
gen, så jeg er enkel å få tak i,
sier han, og presiserer at han
er interessert i å høre om alle
typer av uforklarlige observa-
sjoner rundt om.

jelder søke, og
95 års. ren,
så enkelt som
er mennes-
på noen måte
iere egen tele-
dre måter å
på, men det
a opp her.
e og syke,
lukkert når
av toppsjefer
ellers fjerner
ne deres.
h. Ellingsen

ige år stått bi
inger i kirke-
timer med
møte presis
er og føre

32 20 40 00

Så rart lysfenomen

— Jeg så et rart lysfenomen
i skyene over Tranby i Lier
torsdag kveld ved 2255-tiden,
forteller en Tranby mann

Mysteriet på Rakke

I de siste dagene i juli 1954 utspant det seg en eiendommelig episode på Rakke militære øvelsesfelt. En hel avdeling på 50 mann ble i sju minutter stående og betrakte en ukjent, flygende gjenstand før den forsvant i vill fart.

Saken ble viet stor oppmerksomhet. «Flygende tallerken nær avslørt i Stavern» var overskriften på VGs forside dagen etter. At det var militært personell som hadde observert ufoen, styrket historiens troverdighet.

Fenrik Birger Gjerde, kjent som en stø og sindig offiser, skrev en militær rapport og konklusjonen lød slik: «Jeg har aldri trodd på såkalte flygende tallerkener og vet jo ikke hvordan en slik ser ut. Men det jeg så var verken fly, ballong eller noen annen kjent gjenstand.»

Gjerde hadde ingen forklaring på hva soldatene hadde sett. Slik gjenfortalte han det inntrufne:

«Vi drev med skyteøvelser ute på Rakke. Flyet med slepemålet hadde akkurat passert batteriet, og via radio hadde vi gitt det melding om å forandre kursen. Med gode kikkerter fulgte vi flyet, for å se om det hadde forstått.

Da plutselig fikk flere av oss samtidig øye på en blinkende gjenstand i 30-40 graders høyde midt i skytesektoren. Vi trodde først det var et jetfly, men tingen sto stille. En ballong var det heller ikke.

Hele avdelingen, 50 mann, observerte den rare gjenstanden. Man kunne se den med det blotte øye, men kraftige kikkerter hjalp oss til å se tingen tydelig. Den var rund eller svakt ellipseformet. Under var den helt flat.

Den beveget seg sakte opp og ned. Da den hadde stått slik i sju minutter forsvant

med en kolossal fart i nordøstlig retning. I løpet av fire sekunder var gjenstanden helt forsvunnet.»

Det ble først slått alarm da ufoen begynte å bevege seg. Typisk for den tidens kald krig-tilværelse er vel spørsmålet VG-reporteren senere stilte sjefsinstruktøren ved Våpenskolen: «Hvorfor skjøt ikke Rakke?»

Major Bjørn Ødegaard svarte at batteriene lå i beredskap, men at den ukjente gjenstanden i så fall måtte ha skutt først. Slik var reglene.

Bjørn Ødegaard er i dag pensjonist og bor fremdeles i Stavern. Han husker godt episoden på Rakke. Han var — og er — meget skeptisk til ufohistorier, men opplevelsen hans underordnede hadde på Rakke fant han aldri noen forklaring på.

Av Christer Lundquist

Ufo-gåten uløst

Ufo er betegnelsen på himmelfenomener som det i observasjonsøyeblikket ikke synes å være noen rimelig forklaring på. Beretninger om ufo-fenomener finnes langt tilbake i historien.

Ved inngående granskning viser det seg imidlertid at de aller fleste observasjonene kan tilbakeføres til fugler, ballonger, fly, atmosfæriske lysfenomener som nordlys, satellitter, kulelyn, skyformasjoner, hallusinasjoner eller rett og slett narrestreker.

De få troverdige observasjonene som gjenstår, blir av enkelte tatt som tegn på at Jorda har besøk av astronauter fra andre sivilisasjoner i universet.

En slik konklusjon godtar ikke organisasjonen UFO Norge uten videre. UFO Norge, som har sin rapport-sentral i Tønsberg, har som

oppgave å for-dier av ufo-fenomener. Organisasjonens policy er ikke å spekulere på hva ufoer egentlig er, før man vet noe med sikkerhet.

UFO Norge sitter med en mengde data. I Tønsberg ligger arkivet med hundrevis av utsilte ufo-rapporter fra hele landet. På begynnelsen av 80-tallet foretok organisasjonens eksperter — sammen med Forsvaret, Universitetet i Bergen og forskere fra hele verden — en lang rekke vitenskapelige observasjoner av de hyppige ufo-fenomenene i Hessdalen. Hastigheter oppimot 8 500 km i sekundet ble målt på radar, og ufoene var beviselig materielle gjenstander. Mangfoldige bilder ble tatt og mange forklaringer forsøkt gitt, men fremdeles har ingen løst ufo-gåten.

Ved UFO Norges rapport-sentral i Tønsberg får ØP opplyst at ingen rapporter tyder på at det noensinne er sett ufo i Larvik-distriktet. Observasjonene på Rakke i 1954 beviser likevel det motsatte.